

Ἡ ἐφεύρεσις τῶν Κωδῶνων παρὰ τινῶν ἀποδίδεται εἰς τοὺς Αἰγυπτίους, παρ' οἷς ἦσαν ἐν χρήσει διὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Θεοῦ των Ὀσίριος. Ἀκολούθως δ' ἔγιναν γνωστοὶ καὶ εἰς τοὺς Πέρσας, τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς Ῥωμαίους διὰ πολιτικούς καὶ πολεμικοὺς σκοποὺς, καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ ἱερεὺς τῆς Περσεφόνης, καὶ Κυβέλλης μετεχειρίζετο κώδωνας, ἐπιτελῶν τὰς θυσίας.

Εἰς τὰς Χριστιανικὰς ἐκκλησίας εἰσῆλθε τοὺς κώδωνας τὸ πρῶτον ὁ ἐπίσκοπος Παυλῖνος, εἰς τὴν Νώλδ πόλιν τῆς Καμπανίας (ἐν Ἰταλίᾳ), περὶ τὸ 400 ἀπ. Χρ. (Καὶ ἐκ τῆς χώρας ταύτης φαίνεται ὅτι ἐλήφθη τὸ καὶ παρὰ τῇ συνηθείᾳ Ἰταλικὸν ὄνομα Καμπάνα.) Μέχρι δ' αὐτοῦ μετεχειρίζοντο τὰ κοινῶς λεγόμενα σήμαντρα, διὰ νὰ προσκαλῶσι τὸν λαὸν εἰς τὴν προσευχὴν, καὶ νὰ διακρίνωσι τὰς κανονικὰς ἡρας. Βαθμυδὸν δὲ οἱ κώδωνες εἰσῆχθησαν εἰς ὅλας τὰς Δυτικὰς ἐκκλησίας, καὶ εἰς πολλὰς τῶν Ἀνατολικῶν, μ' ὅλον ὅτι συνηθέστερον διέμεινε παρὰ τοῖς Ἀνατολικοῖς τὸ σήμαντρον. Οἱ μεγάλοι κώδωνες εἰσῆχθησαν εἰς τὴν Εὐρώπην μετὰ τὴν ἑκτην ἑκατονταετηρίδα, καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ἀναφέρονται ὑπὸ τοῦ Βήδου οἱ πρῶτοι μεγάλοι κώδωνες εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Λέγεται ὅτι ἐνῶ κατὰ τὸ 610 Κλοθάριος Β', βασιλεὺς Γαλλίας, ἐπολιέριει τὴν Σένσην, τὰ στρατεύματά του τοσοῦτον καταπλάγησαν ἀκούσαντα τοὺς κώδωνας τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀγ. Στεφάνου, ὥς τε ἀφήσαντα τὴν πολιορκίαν, ἔφυγον. Οἱ Λατῖνοι εἰσῆξαν κατὰ τὴν ὀγδόην ἑκατονταετηρίδα καὶ τὸ ἔθιμον τοῦ νὰ βαπτίζωσι τοὺς κώδωνας, δίδοντες εἰς αὐτοὺς καὶ ὀνόματα.

Οἱ μεγαλήτεροι κώδωνες τοῦ κόσμου εὐρίσκονται εἰς τὴν Ῥωσσίαν. καὶ ὁ μέγιστος πάντων εἶναι ὁ τῆς Μόσχας, καλούμενος Γ σ ἄ ρ Κ ο λ ο κ ὀ λ, ἔχουν βασιλεὺς τῶν Κωδῶνων, ὅστις καὶ δικαίως ἐπεκλήθη "μεταλλικὸν ὄρος". Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 19 ποδῶν, ἢ διάμετρος ἕως 21, τὸ πάχος 23 δακτύλων, καὶ τὸ βάρος

433,000 λιτρῶν. Κεῖται δὲ τὴν σήμερον ἐμπροσθεν τοῦ λεγομένου πύργου 'Ι β ἄ ν Β ε λ ί κ ι ῖ (μέγας 'Ι-βάν) καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὑπάρχει ἐπιγραφή ὅτι κατασκευ-
 ᾶσθῃ ἐκ τοῦ μετάλλου ἄλλου τινὸς κώδωνος, κατασκευ-
 οσμένου τὸ 1654, καὶ πεσόντος τὸ 1701 διὰ τοῦ πυ-
 ρός. Ἦτο δὲ τότε λιτρῶν 288,000. Ὅτε δὲ ἀνεσκευάζε-
 το τὸ 1734, ἡ αὐτοκρατορίσσα Ἀννα (ἡ διαδεχθεῖσα
 τὸν Μέγαν Πέτρον τὸ 1725) ἐπρόσθεσεν, ὡς λέγει ἡ ἐ-
 πιγραφή, καὶ ἄλλας 72000 λίτρας σιδήρου. Καὶ πολ-
 λοὶ ἄλλοι δὲ ἔρριπτον εἰς τὴν κάμινον σίδηρον, καὶ
 οὐκ ὀλίγοι, πνεύματι εὐλαβείας, χρυσὸν καὶ ἄργυρον,
 δακτυλίους, ἐνώτια, καὶ διαφόρων εἰδῶν κοσμήματα.

Ὁ κώδων οὗτος ἐκρεμάσθῃ τὸ 1737, ἀλλὰ κατὰ
 συμβεβηκὸς τὸ αὐτὸ ἔτος ἡ μεγάλη δοκὸς ἐπὶ τῆς ἐ-
 ποίας ἐξηρτᾶτο ἐκαύθῃ, καὶ ἔπεσεν ὁ κώδων, χωρὶς
 νὰ δυνηθῶσι νὰ τὸν κρεμάσωσι πλέον. Τοῦτο δ' ἐβα-
 λεν εἰς ὑποψίαν νεωτέρους περιηγήτας νὰ εἴπωσιν,
 ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως ὁμῶς, ὅτι ποτὲ δὲν ἐκρεμά-
 σθῃ ὁ κώδων οὗτος.

Ἄλλος ἐπίσημος κώδων εἰς τὴν 'Ρωσσίαν εἶναι ὁ
 λεγόμενος Ν έ ο ς κ ώ δ ω ν. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 21
 ποδῶν, ἡ διάμετρος 18 καὶ τὸ βάρος 144,000 λιτρῶν.
 Κατασκευάσθῃ δὲ οὗτος ἐξ ἄλλου τινὸς κώδωνος, μὲ
 προσθήκην καὶ ἄλλου μετάλλου, ὑπὸ Βογδανόφ, τὸ
 1817 ἐνώπιον τοῦ ἀρχιεπισκόπου Αὐγουστίνου, καὶ
 ἄλων σχεδὸν τῶν κατοίκων τῆς Μόσχας, οἵτινες εὐλα-
 βεία κινούμενοι ἔρριπτον καὶ εἰς αὐτὸν διάφορα κοσμή-
 ματα εἰς τὴν κάμινον, καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον.
 Εἰρητῆθῃ δὲ τὸ 1819, καὶ διασάζεται καὶ τὴν σήμερον
 'Επ' αὐτοῦ εὐρίσκονται αἱ εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ, τῆς
 Παναγίας καὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, καὶ αἱ ζω-
 γραφαὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου μετὰ τῆς αὐ-
 τοκρατορίσσης, τῆς θυγατρὸς των, καὶ τῶν τριῶν Δου-
 κῶν Κωνσταντίνου, Νικολάου (τοῦ νῦν αὐτοκράτορος),
 καὶ Μιχαήλ.

Ἡ μόνη ἐφάμιλλος τῆς 'Ρωσσίας ὡς πρὸς τοὺς κώ-

δυνας εἶναι ἡ Κίνα. Ἀλλὰ καὶ αὐτῆς οἱ μεγαλήτεροι κώδωνες ἔπεσον καὶ παρημελήθησαν, ἐκ τοῦ 1644 ἀφότου ἡ αὐτοκρατορία ἔπεσεν εἰς χεῖρας ξένων. Ὁ αὐτοκράτωρ Υἱὸ γκ — λο βασιλεύσας περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΕ΄. ἑκατονταετηρίδος, καὶ θελήσας νὰ μεταφέρῃ τὴν καθεδρὰν ἐκ τοῦ Ναγκίνου εἰς τὸ Πεκῖνον, κατεσκεύασεν ἑννέα μεγάλους Κώδωνας, ἐξ ὧν τοὺς ἑπτὰ μόνον εἶχεν ἰδεῖν πεπτωκότας ὁ Ἀββᾶς Βερβιέστας περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΖ΄. ἑκατονταετηρίδος. Ταύτην δὲ τὴν διαφορὰν ἔχουσιν οἱ τῆς Κίνας κώδωνες ἀπὸ τοὺς τῆς Εὐρώπης ὅτι κτυπῶνται μὲ ξυλῖνας γλώσσας.

ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ξενοκράτης, ὁ μαθητὴς τοῦ Πλάτωνος, ἔλεγεν ὅτι οὐδεμία διαφορὰ ὑπάρχει τοῦ νὰ θέτῃ τις ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ τοὺς πόδας εἰς ἀλλοτρίαν οἰκίαν. Καθότι ἐπίσης σφάλλει καὶ ὅς τις βλέπει εἰς τὰ μὴ ἀνήκοντα μέρη, καθὼς καὶ ὁ ἐρχόμενος εἰς τοὺς μὴ ἀνήκοντας τόπους.

Ἡ καρδία τοῦ ἀχαρίστου ὁμοιάζει ἔρημον ἥτις κατεπίνει ἀχορέστως τὴν βροχὴν τοῦ οὐρανοῦ, πλὴν δὲν γεννᾷ τίποτε.

Ὅστις λησμονεῖ ὅτι θέλει ἀποθάνειν, ζῇ πάντοτε κακῶς.

Οἱ παραπονούμενοι δι' ὅσα πάσχουσι, δὲν ἐσυλλογίσθησαν ὅσα καὶ αὐτοὶ προξενούσι.

Τὰ καλλήτερα μαθήματα εἶναι ὅσα μανθάνομεν διὰ τῆς πείρας, μ' ὅλον ὅτι καὶ τ' ἀγοράζομεν πολὺ ἀκριβᾶ.

Κάτων ὁ πρεσβύτερος ἔλεγεν, ὅτι πλειότερα μανθάνουσιν οἱ ἡρόνιμοι ἀπὸ τοῦς τρελλοῦς, παρὰ οἱ τρελλοὶ ἀπὸ τοῦς ἡρόνιμους.